

Ohlédnutí za setkáním odborníků 17.11.2021 na Letné pod Metronomem

„Ať se k nám právo vrátí“

Blanka Holičová Klokanová

Ve středu 17.11.2021 se na Letné pod Metronomem konalo setkání odborníků, které spolu pořádaly osobnosti ze sdružení SMIS a ProLibertate, s podporou novinářek Angeliky Bazalové a Markéty Dobiášové.

Na toto setkání jsem se vydala, protože jsem chtěla osobně poznat osobně odborníky, které na webech dlouhé měsíce sleduji pro jejich odborné názory. Byla jsem ráda, že jsem od paní RNDr. Krátké měla avízo na tuto akci. Nevydala jsem sama, přijela se mnou moje sousedka a na úvodní část i moje dospívající dcera. (Společně jsme se my tři v neděli byly podívat na Palackého náměstí, kde se potkali lékaři pod heslem Mrazivé mlčení bílých pláštů.)

Protože jsem nyní o víkendu zaznamenala v několika rozhovorech s mými známými postesk, že nevěděli o konání této akce a že je to mrzí, jinak by se také rádi zúčastnili, vyhledala jsem pro ně odkazy s videozáznamy a rozhodla se jim i touto formou přiblížit obsah a atmosféru setkání. A to i proto, že se bohužel této akci nedostalo patřičné pozornosti médií, což považuji za velkou škodu. Měli by se dostávat názory odborníků k široké veřejnosti, jakkoliv je to pro dnešní dobu více než příznačné, že se široké veřejnosti nepředkládá víc, než pouze „povolené jednostranné názory“ a pravdu tak musí lidé hledat sami. Naštěstí jsem s potěšením zjistila, že takových lidí není málo, což bylo poznat především na skvělé atmosféře, která se nesla celým odpoledním setkáním pod metronomem. Z původního záměru komorního setkání tak bylo setkání mnoha příznivců, odhadem více než tisíc přítomných.

Klidnou akci moderoval pan JUDr. Tomas Nielsen, advokát, který působí jak ve Zdravém fóru, tak i ve společnosti ProLibertate, kterou založil.

V úvodním proslovu JUDr. Nielsen stručně zhodnotil současnou situaci pohledem práva.

První, kdo dostal slovo, byl ředitel Ústavu organické chemie a biochemie Akademie věd RNDr. Zdeněk Hostomský. Souhlasné reakce vyvolal jeho názor s odkazem na studii zpochybňující smysl vynucování nošení roušek /respirátorů. Jako „skeptický vědec“, jak sám sebe označil, potom vyvolal na chvíli nesouhlas u části sledujících s názorem o vakcinaci. Upozorňoval i na fakt, že zdravotníci nechápou proč nejsou lidé vakcinováni proti covidu.

Dále dostal slovo RNDr. Karel Drbal, imunolog z Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy, který zmínil svou větu z jara 2020, „jak nás ten virus obnažuje do morku kosti“, který se projevil tím, že ztratil několika přátel a současně ocenil ty nové, které mu doba přinesla. Pochvalně zmínil radost, že vnímá u přítomných zdravý selský rozum i kritické myšlení a dal nám dvě rady: „nevěřte vědcům“ a „buďme imunní k většinové mentalitě, která nás obklopuje“.

Následně vystoupil prof. Michal Klíma, politolog, rektor Metropolitní univerzity, který v premiéře zveřejnil část své výzvy „Zastavte dělení společnosti na občany první a druhé kategorie“, ve které mimo jiné požaduje ukončit studenou občanskou válku, odsoudit zákazy neočkovaných vstupovat do restaurací a na společenské události, neabsolutizovat jediný model řešení, ať rakouský či britský, a v Česku nacházet vlastní řešení, odmítnout nástup autoritářských praktik. Viry jsou a budou. „Tečka“ je utopie, vyzval nedovolit převálcovat vědu, místo šíření strachu a cenzury uplatnit fakta, přiznat slabé místo v podobě očkovaných, připustit rizika ve spěchu vyvinutých vakcín, hlásit závažné nežádoucí účinky, informovat o přípravě standardní vakcíny, prohlásit metodu šíření strachu za

nepřípustnou, cíleně chránit rizikové ohrožené skupiny, věnovat se plně seniorům a jejich potřebám, zajistit včasnou léčbu, neopakovat zavírání škol, které má velmi negativní dopady, neopakovat výzvy k osobním lockdownům, naopak podpořit sport, pohyb venku, posílit imunitu, ukončit a návrat k dialogu pro hledání řešení, upustit od dominantního působení úzké skupiny v mediích, bránit ideu „miluj bližního svého.“

Dalším vystupujícím byl MUDr. Miloš Bohoněk, primář hematologie a krevní transfúze Ústřední vojenské nemocnice v Praze, původně pediatr, který ve svém proslvu odsoudil „postavení medicíny na hlavu“, které ho trápí v posledních dvou letech. Praxe v diagnostice byla a má spočívat v tom, že u pacienta s klinickými příznaky určuje diagnózu a za pomoci vyšetření ji stanoví a zahájí léčbu. Zahajovat se má léčba u choroby lidí s klinickými příznaky a opravdu „choroba není pozitivní laboratorní výsledek“. Odsoudil hon za výsledky testů bez souvislostí. Zmínil, že díky vyspělé medicíně se dožívají lidé vyššího věku a tak je ohrožena nejvíce tato fragilní část populace a je nepochopitelné, že nebyla nasměrována péče na tuto populaci. Kritizoval donucování k vakcinaci mladých lidí. Hovořil o protilátkových reakcích organismu a zpochybnil neuznávání takových laboratorních hodnot. Na příkladu nákazy spalniček či žloutenky uvedl, že očkování předchází zjištění hodnoty protilátek a pokud jsou dostatečné, neočkuje se či nepřeočkovává se. Doporučil by zjišťování protilátek jako podpůrný údaj pro rozhodování o vakcinaci. Politoval dehumanizaci společnosti rouškováním.

Následně hovořil MUDr. Jan Brodničec, praktický lékař, pneumolog, o svých zkušenostech z praxe. Poděkoval za mentální a vědeckou oporu kolegům ze SMIS a ProLibertate. Také on zdůraznil, že pomocná vyšetření se dělají až na základě vyšetření pacienta, klinické rozvahy, kdy to má pomoci stanovení diagnózy a léčby. Nikdy dřív se nepřistupovalo k testování drahým PCR testem pro stanovení virového původce onemocnění u běžného respiračního infektu, jak by asi reagovala zdravotní pojišťovna. Veřejně poprosil: „nechte mě dělat medicínu jako doted. Poslední dva roky jsem nucen dělat nesmysly, vyčerpává se finanční systém zdravotní péče a obávám se budoucího. Hraje se tu na trasování, řízení pandemie, testování dětí, vzdaluje se péče od těch, kteří by ji nejvíce potřebovali. Pracuji na úkor svého soukromí a času s rodinou. Ublíží se nejvíce dětem a seniorům. Mě stačí imunita po prodělaném covidu, daroval jsem krev s protilátkami. A teď nemůžu ani do kina, do restaurace, zatím mě pouští pracovat do ordinace. Očkujme rizikové pacienty, ale nenuťme to dětem. Zním své pacienty a je moje odpovědnost, jak je budu léčit. Nechte mě pracovat“.

Další, kdo dostal slovo, byl MUDr. Daniel Štach, psycholog a psychoterapeut z Beskyd. S politováním zkonstatoval, že nikoho nezajímá šestnáctiletá dívka, která skočí pod vlak, zemře a stejně se stále řeší nesmysly s covidem. Hovořil o krizi, úbytku svobody, iluzi svobody, hrozbě totality, iluzi skupinového myšlení. Je názoru, že nerozděluje společnost vakcinace, ale vnitřní chápání svobody, které se generačně opakuje. Brutální kampaň vyvolává strach a ohrožení, ale větší grády má strach ze svobody. Cena za vyspělou vědu je vysoká. Na závěr vyslovil nesouhlas se stavem společnosti a řekl: „nejsem kočka a laboratorní myš“.

Advokát JUDr. Tomáš Nielsen uvedl dalšího řečníka, který dle jeho slov je jedním z těch, kdo významně pomáhá zpracováváním podkladů a shrnutí z tisíců stran vědeckých statí pro soudní podání, MUDr. Vladimíra Čížka, cévního lékaře a předsedu etické komise pro klinická hodnocení. MUDr. Čížek v úvodu zmínil definici, že zdraví je stav úplné tělesné, duševní a sociální plné pohody. Pozastavil se nad tím, že veškerá pozornost na covid upozadila ostatní nemoci. Nazval to ideologií – covidismus, který přirovnal k době před rokem 1989. Kritizoval nátlak, zastrahování, restriktce, cenzuru, trestání nedodržování nezákonných opatření, taktiku směsi pravdy – polopravdy – lži k matení a ovládání lidí a pro manipulaci s nimi. Dále řekl, že svobodu ohrožuje zdravotnická

diktatura, z odborníků jsou dělání popírači a dezinformátoři a že politikům nejde o zdraví, ale maskují své jednání cynicky dobrým úmyslem zachraňovat životy.

Při slovech „spojme se my všichni, ať už jsou přítomní očkovaní nebo ne“.

Slovo následně dostal Petr Zuska, choreograf a režisér, bývalý šéf baletu ND, jeden ze zakladatelů Zdravého fóra, na jehož adresu vystřihl pochvalu a ocenění za práci a odvahu lidí z tohoto sdružení. Zpočátku vyjádřil zklamání, že divadelní obec v době covidismu selhala. Stejně tak kritizoval státní moc a média. Vyzval k tomu, ať se lidé inspiroují příklady osobností z historie, kteří bojovali za čisté svědomí, fair play, svobodu a ať se lidé přidají a bojují se ctí. Upozornil, že je to běh na dlouhou trať, nevzdáme se. Zmínil kyvadlo – symbol času. Čelíme největšímu globálnímu útoku na základě totálního zneužití vědy a medicíny. Závěrem svého projevu vyzval, ať jsou lidé ohleduplní při vyjadřování svých názorů, ať diskutují a hlavně přestanou mít strach vyjadřovat se.

Krátký komentář přidala reportérka Markéta Dobiášová, která poděkovala všem, kteří se jim nebojí poskytovat informace, které mají lidé právo znát. Práci novinářek Angeliky Bazalové a Markéty Dobiášové následně ocenil moderující advokát JUDr. Tomáš Nielsen.

Další, kdo dostal slovo, byl John Bok, signatář Charty 77, bojovník za lidská práva, spoluzakladatel spolku Šalamoun. Uvedl, že se akce koná na symbolickém místě. Nabídl sám sebe lékařům ke zkoumání, protože prodělal covid dvakrát a vše zvládl, jakkoliv věkem patří do ohrožené skupiny. Uvedl, že problém je o etice a řekl, že „život je dar, život není bezpečný, stejně jako i planeta a vesmír. Samozvanci rozhodují o lidech a dětech, jako by byli jejich majetkem. Je vnučováno společnosti vyčlenit lidi druhé kategorie.“ Co je důležité, aby se jedinec nestyděl sám za sebe. Leží mu na mysli hrůza propůjčování veřejnoprávních médií, kde jsou potlačovány svobodné hlasy odborníků a názory podložené fakty a zkušenostmi. Kritizoval medializaci neoborníků a chybějící diskuzi. Uzavřel vše slovy Karla Čapka o zradě elit a intelektu na počátku války, kdy hořely knihy a potom i lidé.

Nečekaným hostem, který přišel na setkání a nechal se přemluvit ke krátkému projevu, byl prof. MUDr. Jan Pirk, kardiolog, emeritní přednosta Kardiocentra a Kliniky kardiiovaskulární chirurgie IKEMu. Přišel ze Staroměstského náměstí, odkud prý raději rychle utekl a pochválil atmosféru zdejšího setkání, že je nadšený z výborné společnosti. Zmínil, že epidemie infekční nemoci je snem všech mocipánů, umožňuje absolutní kontrolu nad každým jedincem, izolovat města, nakupovat co potřebují a ještě jsou jim lidi vděční. Kritizoval předkládání zdejšího postupu jediné správné cesty a chybějící dialog. Uvedl příklad, kde se sešli profesori z 10 nejlepších univerzit na světě v Anglii, dvě skupiny, jedna pro liberální přístup a druhá pro tvrdá opatření, po týdnu debat vydali společné prohlášení, ve kterém byl závěr, že obě cesty se neliší výsledkem, jediný rozdíl je v počtu lidí, kteří zemřou na jiná onemocnění. Vyjádřil přání, aby i u nás se dostalo sluchu odborníkům, jako je např. prof. Beran, který světově uznávaný.

Slovo dále dostala se svým příspěvkem Mgr. Lucie Houfková, matematicka, členka nově zřízeného Národního institutu pro zvládání pandemie, působící ve SMIS, připravuje analýzy a která své příspěvky prezentuje i na facebookovém profilu Covid zápisky. Uvedla, že vakcíny rozdělují společnost, že by bylo vhodné více vysvětlovat, nikoliv dělat nátlak na neočkované. Vyslovila svůj aktuální strach o svobodu a demokracii.

JUDr. Tomáš Nielsen doplnil téma dobrovolné vakcinace o právní úhel pohledu, a to splnění podmínky dobrovolného očkování – skutečnou dobrovolnost a opravdový informovaný souhlas. To však se v praxi neděje.

Dalším vystupujícím byla MUDr. Hana Štefaničová, kardioložka. Poděkovala za aktivity pořadatelů. Zdůraznila absurditu, že se musí na rozdíl od kolegů každý týden testovat, když kromě ambulantní praxe ordinuje jedenkrát týdně v nemocnici, ačkoliv po prodělání covidu má protilátky a považuje se za absolutně nejbezpečnější osobu ve špitále. Chce svou práci dělat dál z hlavního základního poslání medicíny: neškodit. Uvedla sama sebe, že názorově je umírněný vaxer a opatrný antivaxer. Vše že má svá omezení a rizika. Přiklání se k medicíně nikoliv plošné, ale individualizované v rukou praktických lékařů, protože nepatří ani do očkovacích autobusů ani na nádraží. Události 1,5 roku vyhodnotila jako zneužití medicíny politickou mocí termínem „řídít pandemií jako firmu“, což se jí naprosto nelíbí. Obává se totality, která má mnoho podob, ale doufá, že se svobodu podaří uchránit. Vyzvala, ať lidé drží spolu.

Moderátor akce advokát Tomáš Nielsen následně avizoval tři krátké pozdravy od osob, které se omluvily, že se nemohly setkání účastnit, a tak alespoň poslali vzkaz.

Jako první přečetl pozdrav od Doc. MUDr. Ireny Koutné z Centra buněčného a tkáňového inženýrství fakultní nemocnice u sv. Anny: „Srdečně zdravím všechny, kteří věří medicíně založené na faktech a držím nám všem pěsti, ať se vrátíme k soudnosti a kritickému myšlení.“

RNDr. Jiří Šinkora, imunolog, poslal vzkaz tohoto znění: „Kdybych měl lidem, kteří neztratili zdravý rozum vzkázat to, jak to po celou dobu vidím, řekl bych asi toto: za pár let nebudeme vůbec chápat, jak jsme se mohli takto hloupě a iracionálně zachovat. Nemyslím tím nás, Čechy a Moravany, ale celou západní civilizaci, která si klekla před jednou novou virózou přicházející ze země zla. Země, která má jediný cíl, ovládnout svět a dobře ví, že jí stačí si počkat. Nikdo z vládnoucích kruhů nepochopil, že se jedná o nový druh rýmy, která si podle zcela jasných a jako obvykle naprosto neúprosných zákonů bere svou daň mezi tou částí populace, která se s novými viry vypořádávat nemůže. Kvůli tomu jsme poničili svůj svět a obětovali mladou generaci. Poukazovat na nesmyslnost takového jednání se zdá být marnou snahou. Nakonec jsme se dočkali toho, že je aplikace vakcín vnucována i těm, kteří to nepotřebují, nadřazena nad principy svobody a demokracie. Bohužel podle zemí, které jsem ještě nedávno považoval za náš novodobý vzor. Za úplně nejstrašnější považuji fakt, že v rámci vakcinačního šílenství jsou očkovaní lidé prohlášeni za bezinfekční a oni se tak stali trojskými koňmi epidemie. V lepším případě nevědomě a v horším zaslepeně šíří virus mezi ohroženou částí populace. Nemůžu však vynechat fakt, že pro seniory vakcíny představují mnohdy jedinou možnost, jak se viru ubránit, protože zajistí to jediné, co od nich můžeme očekávat a k čemu byly vyvinuty - ochranu před těžkým průběhem nemoci. Na očkování měli naši senioři času dost a pokud ho nevyužili, mohou si případné následky vyčítat jen sami sobě. Každý se musí rozhodnout sám. Já trávím dnešní sváteční den v karanténě, jinak bych byl na Letné s vámi, odkud vám přeji hezké prožití svátečního dne.“

Od třetího nepřítomného, prof. MUDr. Jiřího Berana, zazněl jeho hlasový vzkaz: „Vážené dámy, vážení pánové, kolegové, milí přátelé. Děkuji organizátorům za možnost zaslat krátký vzkaz u příležitosti významného dne naší svobody, jakým je 17. listopad. Současná doba vyžaduje více než připomínat skutečnost, že za svobodu se musí bojovat a že to za to stojí. Virus sars-cov2 byl uměle využit k tomu, aby se rozesel nepřetržitý strach, který snáze moduluje přijetí dalších omezení naší svobody. Nechci současnou epidemickou situaci zlehčovat a chtěl bych poděkovat každému zdravotníkovi, jež má v péči pacienty s covid 19. Bohužel jediné řešení není v současnosti trestat ty, jež se nechtěli nechat očkovat, ale posílit principy přednemocniční péče. Jedině tento postup sníží počty nemocných proudících do nemocnice a jejich zátěž. Vybojovaná svoboda v roce 1989 mi osobně přinesla úžasné možnosti vzdělávání a práce, jež se mi stala koníčkem. Zvykl jsem si na to, že jsem svobodný a že se rozhoduji za sebe a svou rodinu, i když musím vždy zvažovat důsledky těchto rozhodnutí. V posledních dvou letech ale cítím, jak jsou naše svobody oklešťovány, jak je potírána

pravda a rozhodování dle zdravého rozumu je zakázané. Jsem přesvědčen o tom, že za svobodu je nutné bojovat i dnes, protože život v ní je pestřejší a naplněnější. Děkuji za pozornost.“

Posledním řečníkem byla jedna ze zakladatelek a vůdčích osobností sdružení SMIS, RNDr. Zuzana Krátká, která již má za sebou celou řadu malých studií protilátek a podílí se i na přípravě odborných stanovisek pro ProLibertate. Zhodnotila atmosféru slovy: „Ten náš mejdan pro 50 lidí se nějak rozrostl“. Poděkovala všem, kteří vystoupili a všem, kteří přišli, že to všechny nabilo energií, protože ten rok a půl byl vyčerpávající. Zmínila, že covid bohužel ve společnosti nyní tvrdě řádí. Vytkla vládě nevládnutí situace. Všem doporučila – dávejte na sebe pozor. Vládní představitelé zatloukají, že i očkovaní mohou být nemocní a mohou infekci šířit. Zmínila, že teď má cenu především řešit očkování rizikových osob. Je potřeba zachovat si zdravý rozum, minimalizovat kontakty s okolím. Závěrem řekla, že snad už konečně někdo nahoře vyslyší a pustí k sobě. Bohužel statistická skupina SMIS je stále nevyužitá, i když má velmi zajímavé postupy analýzy dat. Na závěr poprosila publikum, aby se všichni snažili působit pozitivně, nenechali se rozdělit, že se jednou musí vrátit pravda a láska. Každý tomu svým dílem může pomoci.

Na závěr zazněl ještě apel jedné z divaček - Kristýny Mikulenkové. Její kmostr, 63 letý, plně očkovaný nedávno zemřel na ventilátoru. Zkritizovala chybějící přednemocniční péči a to, že vláda naslouchá nesprávným lidem na místo toho, aby dala na rady opravdových odborníků.

Před ukončením akce JUDr. Tomáš Nielsen shrnul, aby šli lidé příkladem a zmínil respekt lidské důstojnosti, každý má v sobě základní hodnotu lidství, kterou je potřeba chránit.

Na závěr jsme si zazpívali společně dvě písně – pod vedením sbormistra Musica Florea, pana Marka Štryncla, to byla klasická píseň Jednou budem dál od Spirituál Kvintetu. Tato píseň zněla celým prostorem s velkou spojující energií a silou. Atmosféra byla naprosto skvělá, lidé zpívali, někteří se slzami v očích, svítili baterkami z mobilů. A pak se přihlásila jedna z přítomných, zpěvačka, která na úplný závěr zazpívala Píseň pro Martu od M. Kubišové. A to byla ta správná tečka za setkáním, která svou energií dává příslib, že je mnoho lidí, kteří mají chuť a sílu bojovat za pravdu a svobodu. Odcházeli jsme z této akce s nadějí, že bude líp a přesvědčení o nutnosti, nenechat se rozdělit, postavit se čelem ke zlu a vyhrát nad ním.